

динъ пустиннически скитъ на мѣстността, дѣто отпослѣ се е учредилъ и до днесь сѫществува Монастиря Св. Тройца. 2-о) Че царь Иванъ Александъ, а преимущественно синъ му Шишманъ III, е учредилъ въ единъ по обширентъ размѣръ Монастиря Св. Тройца, и го е снабдилъ и надарилъ съ стяжанія, отъ приходитъ на които трѣба да е бѣль много и великолѣпно украсенъ тоя Монастиръ; и братята калугери сѫ се добрѣ поддържали отъ тѣ приходи. 3-о) Че царь Иванъ Александъ е бѣль първия основателъ на церквицата Св. Николая, и тая церквица трѣба да е бѣла тоже богато и великолѣпно украсена, и—че равнишето до тая церквица (сега обрасло), трѣба да е служило за параденъ смотръ на войската на царските празнични черковни, и монастырски тѣржества, що се извѣршватъ въобще ксякога въ такивато празнични дни. Нie спомѣняхми по горѣ че тая церквица, т. е. низкитѣ и останжли порутени каменни стѣни (дувари), бѣхъ закрити на около съ доволно едрѣ горѣ, принадлежѧща на монастирия: и че случайно въ 1856—57 година се открихъ развалинитѣ на тая церквица; и кой знае колко години тая церквица е бѣла тжѣ обраснала и скрита въ гората!—При това, кой ѹкъ е скборилъ? и кога се е развалила и порутила тя? и защо въ теченіето на стотини може години, да не сѫ можили калугерите на Монастиря Св. Тройца да узнаятъ и издирятъ таѣ ако и порутенъ церквицѫ??—Всичко това да узнаемъ бѣ невѣзможено, ни сега, ни въ 1856 година, когато тя най напредъ се откри и издирѣ, и това е много жялно.

Инокъ-тѣ Харитонъ ми показа ёще, и ми даде да разглѣдамъ слѣдующитѣ рисунки, които той има: 1-о) джржавнїа печать на Бѫлгарското царство преди привземаньето му отъ Турцитѣ: 2-о) образецъ отъ единъ джржавенъ знакъ отличія (декорація, медалья). 3-о) показахъ ми тоже и 2 сребарни монеди, както и 2 мѣдни. Сребарнитѣ сѫ и двѣтѣ еднакви. Тія сребарни монеди сѫ доволно хубаво изработени и сѫ сѫщитѣ, както и оная сребарна монеда, що ѹкъ има отпечатана и Раковски въ неговото съчиненіе: „за Асѣновци“, подъ цифра 2

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА - ТУРНОВО